

Fylke Nord-Trøndelag	Kommune Stjørdal	Sted Hegra	UTM PR 052 396
Byggherre Stjørdal kommune			
Oppdragsgiver Stjørdal kommune, Teknisk avd.			
Oppdrag formidlet av Terje Gulbrandsen			
Oppdragsreferanse TGU/90/5259, og ordrebekreftelse 23.11.90.			
Antall sider 6	Antall bilag 7	Tegn.nr. 101 - 107	Antall tillegg 2

Prosjekt-tittel **Adkomstveg til Hegra barnehage**

Rapport-tittel **Grunnundersøkelse og vurdering**

Oppdrag nr. **0.8251 Rapport nr. 1** **06.12.1990**

Overingeniør JARLE TH. NESTVOLD	Saksbehandler
Sammendrag	
<p>Grunnen består av relativt fast leire med silt, sand- og gruslag.</p> <p>Vegen kan legges som planlagt, med fyllingshøyder begrenset som angitt i avsnitt 4.</p>	

INNHOLD

1. GENERELT
2. UTFØRTE UNDERSØKELSER
3. GRUNNFORHOLD
4. VURDERING

BILAG

1. Oversiktskart	tegn.nr.	8251 - 101
2. Situasjonsplan	" "	- 102
3. Profil A	" "	- 103
4. Profil B	" "	- 104
5. Profil C	" "	- 105
6. Borprofil, boring 1	" "	- 106
7. Treaksialforsøk	" "	- 107

TILLEGG

- I Markundersøkelser
II Laboratorieundersøkelser

1. GENERELT

Prosjekt Stjørdal kommune v/Teknisk avdeling planlegger ny adkomstveg til Hegra barnehage. Traséen tar av fra Rv. 752 og passerer sør for Hegra skole.

Oppdrag KUMMENEJE har utført grunnundersøkelse, primært for kontroll av stabilitet ved fylling for vegen.

Rapportens innhold Rapporten gir resultater fra boringer og laboratorieundersøkelser, og en vurdering av stabilitetsforhold m.m.

2. UTFØRTE UNDERSØKELSER

Tidligere boringer Ut fra tidligere undersøkelser for skolen - KUMMENEJE's rapport O.2210 fra 11.12.75 - ble det ansett tilstrekkelig å kontrollere grunnforholdene ved svingen sørvest for håndballbanen. Vegtraséen passerer her langs toppen av en skråning, slik at fyllingen får størst høyde.

Tidligere boringer på skoletomta er angitt på tegning 102.

Nye boringer De tidligere boringer er supplert med 3 dreiesonderinger til 12 - 15 meters dybde, og opp-tak av 6 uforstyrrede Ø 54 mm prøver fra pkt. 1, - kfr. tegn. 102.

Sonderingsresultatene er vist grafisk i profilene, tegning 103 - 105, knyttet sammen med de nærmeste tidligere boringer.

Laboratorie-undersøkelser Prøvene er åpnet og rutinemessig undersøkt i laboratoriet, med resultat som gitt i borprofilet, tegn. 106.

Videre er det utført et sett treaksialforsøk for bestemmelse av leiras friksjonsvinkel og attraksjon, tegning 107.

Tillegg I og II beskriver undersøkelsesmetoder i felt og lab., og retningslinjer for resultatfremstilling.

3. GRUNNFORHOLD

Geologiske hovedtrekk Stedet ligger i et område som domineres av marine avsetninger, vesentlig leire og silt. Terrenget er sannsynligvis påvirket både av erosjon og tidligere skred. Ved kartlegging av fare for kvikk-leireskred er imidlertid området ikke avmerket som farlig område.

Skoletomta På skoletomta besto grunnen i hovedsak av relativt fast, noe siltig leire, som øverst dekkes av 2 - 3 m silt eller siltig tørrskorpelag. Det ble registrert nokså faste lag i varierende dybde, 3 - 8 meter under opprinnelig terrenget, derunder mindre faste men ikke spesielt bløte lag til boringene ble avsluttet i 12 - 16 meters dybde uten å nå fjell (se profilene). Naturlig grunnvannstand sto 0,6 - 1,1 meter under terrenget.

Vegtraséen De nye boringene viser varierende sonderingsmotstand med en del meget faste lag, sand eller grus. For øvrig består grunnen også her hovedsakelig av leire. Leira er relativt fast, og ikke spesielt sensitiv (boring 1, tegn. 106). Effektive skjærstyrkeparametre kan settes til:

$$\begin{aligned} \text{attraksjon } a &= 10 \text{ kPa} \\ \text{og friksjon } \tan \phi &= 0,6 \end{aligned}$$

Ved boring 1 tyder prøvene på at det er oppfylt masse, eller grunn påvirket av anleggsarbeid, til minst 2,5 meter under terrenget, - formodentlig etter utbyggingen på skolen.

Det vises for øvrig til bilagene for oversikt og detaljer.

4. VURDERING

Stabilitet Planlagt fylling vil ikke medføre fare for kvikkleireskred eller annen form for områdemessig ustabilitet.

Skolen eller annen bebyggelse kan således ikke sees å ville bli berørt, selv om mindre brudd skulle oppstå lokalt.

For å unngå lokale brudd under fyllingen, bør fyllingshøyden likevel begrenses til maksimalt

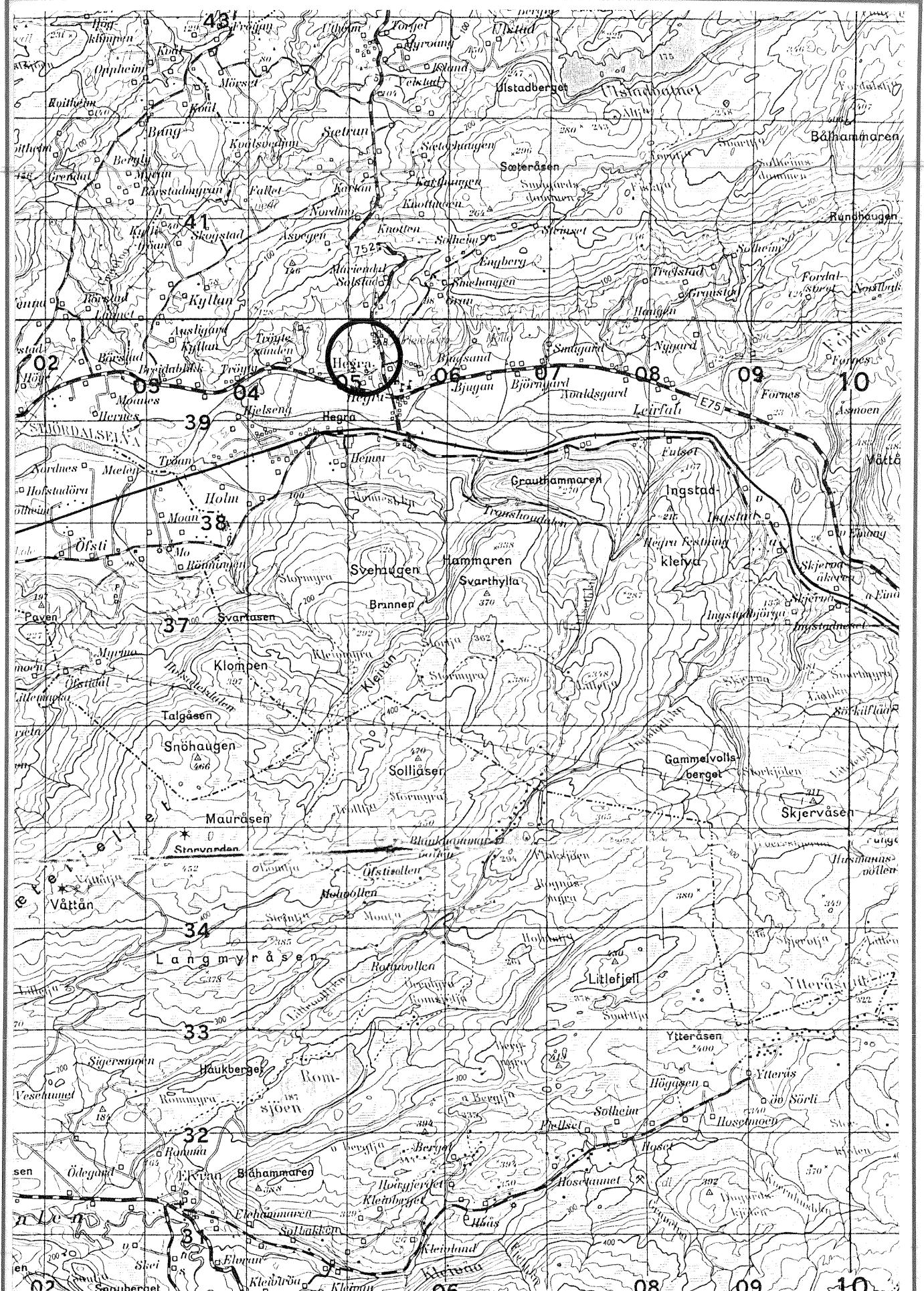
kote +36,0 i profil A (ca. profil nr. 10), og kote +38,5 i profil C
(nivå på ferdig veg).

Det er i stabilitetsberegningene regnet med fyllingsskråning ca. 30°.

Forholdene synes således å gi mulighet for et relativt naturlig lengdeprofil, hvis den rettlinjede øst-vest-delen antas på kote +34 - +35 og snuplassen på ca. kote +41.

Oppbygging Dersom det brukes tette masser i fyllingen, bør det legges et drenerende lag av velgradert grus e.l. i bunnen, på nåværende terreng, for å hindre oppbygging av vanntrykk. Det må unngås at vannsik gjennom eller under fyllingen forårsaker erosjon i skråningen, - evt. ved å legge lukket drenesgrøft under fyllingsfoten.

De stedlige masser (f.eks. i boring 1) er farlige.

Kummeneneje

Rådgivende ingeniører i
Geoteknikk og Ingeniørgeologi

**HEGRA BARNEHAGE
ADKOMSTVEG**

OVERSIKTSKART

Kartblad : STJØRDAL 1621 I
UTM-ref. : PR 052 396

MÅLESTOKK

1:50000

OPPDAGR

8251

TEGNET/KONTR.

00 / ✓

BILAG

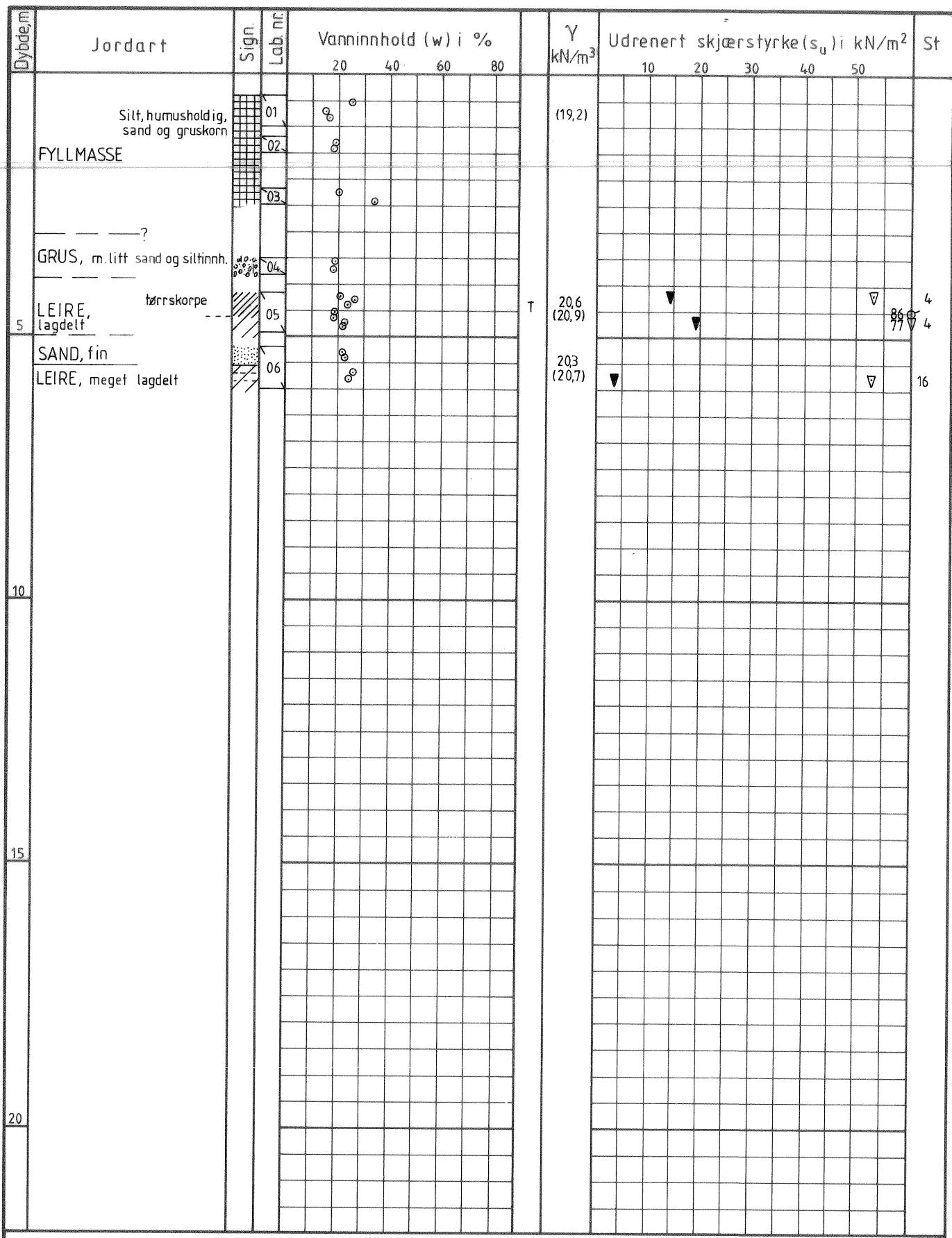
1

DATO

29.11.90

TEGN. NR.

101

Enkelt trykkforsök: 15⁰/₁₀ (strek angir def.% v/brudd) Konusforsök - Omrört/Uforstyrret: ▼/▽

Penetrometerforsök: Konsistensgrenser: Wp — WL Andre forsök:
T = Treaksialforsök Ø = Ødometerforsök K = Kornfordeling

Kummeneje

Rådgivende ingeniører i
Geoteknikk og Ingenørgeologi

HEGRA BARNEHAGE
ADKOMSTVEG

BORPROFIL HULL: 1

Terr. höyde: +31,73 Prøve ø: 54 mm

DATO
11/90

OPPDRAg
8251

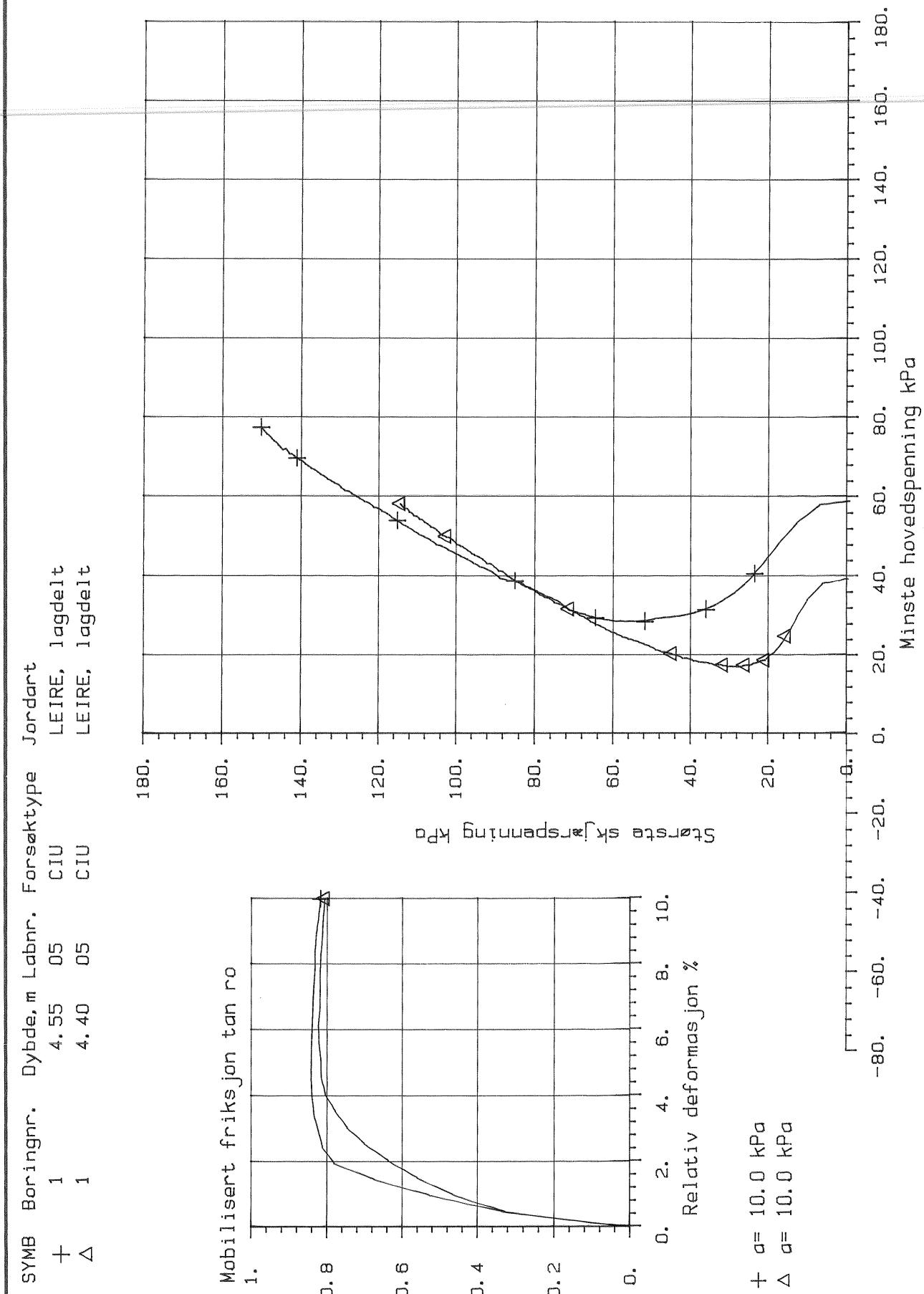
TEGNET AV
E.S./00

BILAG
6

KONTR

TEGN. NR.
106

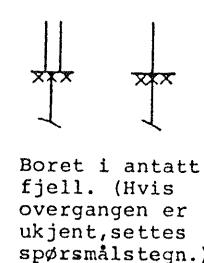
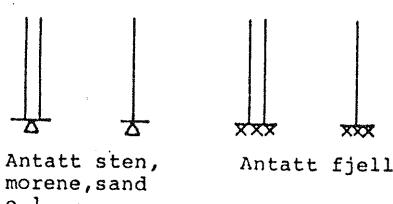
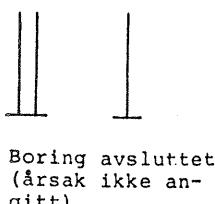
HEGRA BARNEHAGE TREAKSIALFORSØK 4 DEC. 1990	MÅLESTOKK	OPPDRAg
	TEGNET AV	BILAG
	DATO	TEGN. NR

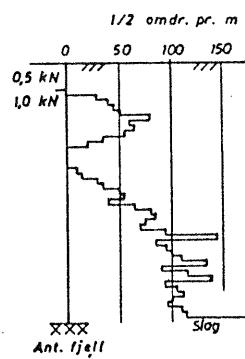
MARKUNDERSØKELSER.

Sonderinger utføres for å få en orientering om grunnens relative fasthet, lagdeling og dybder til antatt fjell eller annen fast grunn.

AVSLUTNING AV BORING (GJELDER ALLE SONDERINGER-TYPER).

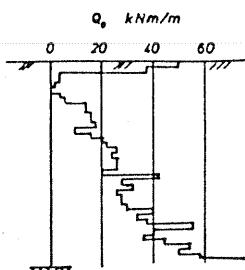

- Dreiesondering**
utføres med 22 mm stålstenger med glatte skjøtter påsatt en 200 mm lang spiss av firkantstål som er tilspisset i enden og vridd en omdreining.
Boret belastes med inntil 1 kN og hvis det ikke synker for denne lasten, dreies det ned med motor eller ved hånd. Antall halve omdreininger pr. 20 cm synkning noteres. Ved opp-tegninger vises antall halve omdreininger pr. meter synkning grafisk med dybden i borhullet og belastningen angis til venstre for borhullet.

- Enkel sondering**
består av slagboring med lett fjellboremaskin eller spyleboring til fast grunn eller fjell. Ved slagboring med en spesiell spiss kan ned-synkningshastigheten registeres som funksjon av dybden som uttrykk for boremotstanden. Myrdybden bestemmes ved hjelp av en lett myr-dybdeprøvetaker som presses ned til antatt myrbunn hvor prøve tas for kontroll.

- Ramsondering**
utføres med 32 mm stålstenger med glatte skjøtter og en normert spiss. Boret rammes ned i grunnen av et fall-lodd med vekt 0,635 kN og konstant fall-høyde 0,6 m. Motstanden mot nedramming registreres ved antall slag pr. 20 cm synkning.
- Rammemotstanden
 $Q_o = \text{Loddvekt} \times \text{fallhøyde}$ (kNm/m) angis i synkning pr. slag
- diagram som funksjon av dybden.

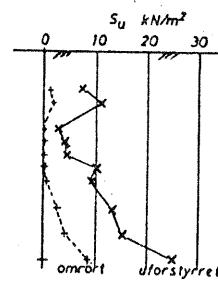

- Fjellkontrollboring**
utføres med 32 mm stenger med muffeskjøtter og hardmetallkrone nederst. Boret drives av en tung trykkluftdrevet borhammer under spyling med vann av høyt trykk. Når fjell er nådd, bores noe ned i fjellet, vanligvis ca. 3 meter, under registrering av borsynk for sikker på-visning.

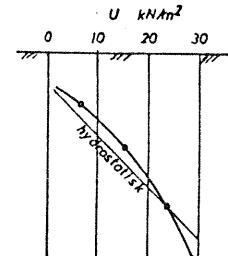
- Prøvetaking**
utføres for undersøkelse i laboratoriet av grunnens geotekniske egenskaper. Uforstyrrede prøver tas opp med NGI's 54 mm stem-pelprøvetaker. Prøvene skjæres ut med tynnvegede stålsylindere med innvendig diameter 54 mm og lengde 80 cm (evt. 40 cm). Prøvene forsegles i begge ender for å hindre uttørking før de åpnes i laboratoriet.

Representative prøver tas med forskjellige typer støtbør og ram-prøvetaker, ved sandpumpe i nedspylte eller nedrammede foringsrør, av oppspylt materiale ved nedspycling av foringsrør og ved skovlboring i de øvre lag. Slike prøver tas hvor grunnen ikke egner seg for vanlig sylinder-prøvetaker og hvor slike prøver tilfredsstiller formålet.

- Vingeboring**
bestemmer udrenert skjærstyrke (s_u) av leire direkte i marken (in situ).
Måling utføres ved at et vingekors, som er presset ned i grunnen, dreies rundt med bestemt jevn hastighet til brudd i leira. Maksimalt dreiemoment gir grunnlag for å beregne leiras udrenerte skjærstyrke, som også måles i omrørt tilstand etter brudd.

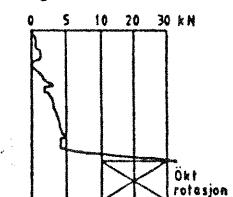

- Porevannstrykket**
i grunnen måles med et piezometer. Dette består av et sylinderisk filter av sintretert bronse som trykkes eller rammes ned til ønsket dybde ved hjelp av rør. Vannstrykket ved filteret registreres enten hydraulisk som stigehøyden i en plastslange inne i røret (ved overtrykk påsettes manometer over terreng) eller elektro-nisk ved hjelp av en direkte trykkmåler innenfor filtret.

- Grunnvannstanden** observeres vanligvis direkte ved vannstand i borhullet.

- Dreietrykksondering**
utføres med 36 mm glatte skjøtbare stålstenger påsatt en normert spiss. Borstangen trykkes ned med konstant hastighet 3 m/min. og konstant rotasjon 25 omdr./min. Sonderingsmotstanden registreres som den til en hver tid nødvendige nedpressningskraft for å holde normert nedtrengningshastighet. Når motstanden øker slik at normert nedtrengningshastighet ikke kan opprettholdes, økes rotasjonshastigheten. Dette anføres i diagrammet.

LABORATORIEUNDERØKELSE.

Ved åpning av prøven beskrives og klassifiseres jordarten. Videre kan bestemmes:

Romvekt (γ i kN/m^3) for hel sylinder og utskåret del.

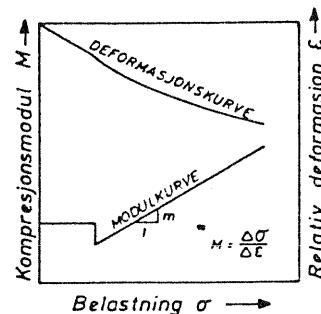
Vanninnhold (w i %) angitt i prosent av tørrvekt etter tørking ved 110°C .

Flytegrense (w_L i %) og utrullingsgrense (w_p i %) som angir henholdsvis høyeste og laveste vanninnhold for plastisk (formbart) område av leirmateriale. Differansen $w_L - w_p$ benevnes plastisitetsindeks. Er det naturlige vanninnhold over flytegrensen, blir materialet flytende ved omrøring.

Udrenert skjærstyrke (s_u i kN/m^2) av leire ved hurtige enaksiale trykkforsøk på uforstyrrede prøver med tverrsnitt $3,6 \times 3,6 \text{ cm}^2$ (evt. hel prøve) og høyde 10 cm. Skjærstyrken settes lik halve trykkfastheten. Dessuten måles skjærstyrken i uforstyrret og omrørt tilstand ved konusforsøk, hvor nedsynkningen av en konus med bestemt form og vekt registreres og skjærstyrken tas ut av en kalibreringstabell. Penetrometer, som også er en indirekte metode basert på innsynkning, brukes særlig på fast leire.

Sensitiviteten (S) er forholdet mellom udrenert skjærstyrke av uforstyrret og omrørt materiale, bestemt på grunnlag av konusforsøk i laboratoriet. Med kvikkleire forstås en leire som i omrørt tilstand er flytende, omrørt skjærstyrke $< 0,5 \text{ kN/m}^2$.

Kompressibilitet av en jordart ved ødometerforsøk. En prøve med tverrsnitt 20 cm^2 og høyde 2 cm belastes trinnvis i et belastningsapparat med observasjon av sammentrykningen for hvert trinn som funksjon av tiden. Resultatet tegnes opp i en deformasjons- og modulkurve og gir grunnlag for setningsberegning.

Humusinnhold (relativt) ut fra fargeomslag i en natronluttøfløsning.

En nøyaktigere metode er våt-oksydasjon med hydrogenperoksyd der humusinnholdet settes lik vekttapet (evt. glødetapet ved humusrike jordarter) og uttrykkes i vektprosent av tørt materiale.

Saltinnhold (g/l eller o/oo) i porevannet ved titrering med spåvnitrat-oppløsning og kaliumkromat som indikator.

Kornfordeling ved siktning av fraksjonene større enn $0,06 \text{ mm}$. For de finere partikler bestemmes den ekvivalente korndiameter ved hydrometeranalyse. En kjent mengde materialer slemmes opp i vann og romvekten av suspensjonen måles i en bestemt dybde som funksjon av tiden. Kornfordelingen kan så beregnes ut fra Stoke's lov om kulers sedimentasjonshastighet.

Fra kornstørrelse mm	Leir	Silt	Sand	Grus	Stein	Bløkk
<0,002	0,002-0,06	0,06-22-60	60-600	>600		

Jordarten

benevnes i henhold til korngaderingen med substantiv for den dominante, og adjektiv for medvirkende fraksjon. Jordarten angis som leire når leirinnholdet er over 15%. Morene er en usortert breavsetning som kan inneholde alle kornstørrelser fra leir til blokk.

Organiske jordarter

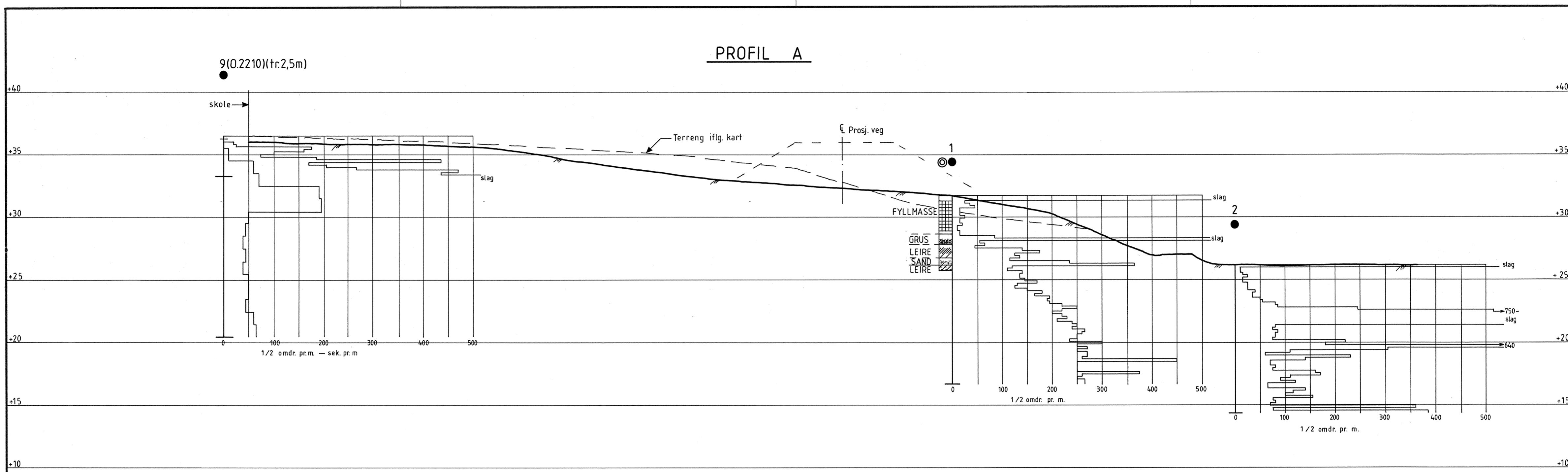
klassifiseres etter opprinnelse og omdanningsgrad (torv, gytje, dy, matjord).

	Fjell		Silt		Torv Planterester
	Blokk		Leire		Trerester Sagflis
	Stein		Fyllmasse		Skjell
	Grus		Matjord		Moreneleire Grusig morene
	Sand		Gytje,dy		

Anmerkning

- T = tørrskorpe
- Leire: R = resedimenterte masser
- K = kvikkleire
- Ved blandingsjordarter kombineres signaturene.
- Morene vises med skyggelegging.
- For konkresjoner kan bokstavsymboler settes inn i materialsignaturen:
 - Ca = kalkkonkresjoner
 - Fe = jernkonkresjoner
 - AH = aurhelle

PROFIL A

Terrengr kfr. profilering. Nivellerte høyder på boring 1 og 2.

KORR.	KORREKSJONEN GJELDER	SIGN.	DATO
HEGRA BARNEHAGE ADKOMSTVEG			MÅLESTOKK
1:200			
PROFIL A	TEGNET AV	00	
Boreresultater	KONTR. <i>N</i>		
	DATO	29.11.90	
	OPPDRAg	8251	
Kummeneje	BILAG	3	
	TEGN. NR.	103	

